

6 Μαΐου 2015

Παπα-

μερ. 2ον

ΑΠΟΛΕΙΤΟΥΡΓΑ, ενώ το ηλιακό φώς έβαφε με αναστάσιμη λάμψη τον καθάριο
γαλάζιο ουρανό,
πέραμε τον καφέ μας με τον βετεράνο Ψάλτη μας τον κ. Γιώργο, ορμώμενος από
τα ηρωικά μέρη του Βελεστίνου και του Ρήγα Φεραίου, όπου και ξάνοιξε τον λόγο

αφηγώντας μας μετα δέους ένα παράξενο και θαυμαστό συμβάν για έναν ευλογημένο Λευίτη, απ'τα άγια χώματα της Μικρασίας.

Είχε ανοίξει ήδη το Τριώδιο, Τετάρτη της αμολυτής και οι δύο νέοι ψαλτόπαιδες του κατανυκτικοτάτου Ναού του Βελεστίνου και υποψήφιοι Λειτουργοί του Υψίστου, αφού απόψαλλαν στην Θεία Λειτουργία βγήκαν στο καφενειάκι του στενού δρομίσκου παραγέλλοντας από ένα ποτήρι γάλα ο καθένας.

Τότε όμως όλως απροσδοκήτως ανέθορε, όπως προκύπτει ο ήλιος μέσα από τα σκοτεινά σύννεφα, με τα μαύρα του μπαλωμένα του ράσα, σκονισμένα από την οδοιπορία των χωματένιων οδών, ο πολιός και ηλικιωμένος Παπα-Χαράλαμπος αναβαστώντας και γυρνώντας στην ζερβί του παλάμη ένα αγιονορείτικο κομβοσχοίνι.

Έλεγε ιεροκρυφίως και απορροφημένος μέσα από το στόμα του την ευχή του Χριστού κοιτάζοντας συνήθως χάμου.

Ξάφνου όμως να και βλέπει τα δύο αγιόπαιδα να απολαμβάνουν Τεταρτιάτικα μετα ηδύτητος τα γαλατά τους.

- Μπρέ μπρε, βάϊ ,βάϊ ευλογημένα, Τετάρτη σήμερα και εσείς παιδιά της Εκκλησίας αρταίνεστε και πίνετε γάλα;

Ερώτησε με την βαριά τραγουδιστή ανατολίτικη προφορά του.

-Ευλογείτε άγιε Γέροντα! Μα άνοιξε το Τριώδιο, αμολυτή σήμερα και καταλύουμε και το γάλα.

-Μρε, μπρε, άνοιξε το Τριώδιο και δεν πήρα ο καϋμένος χαμπέρι, αναφώνησε απορημένος και χτυπώντας ελαφρά με τη παλάμη του το άγιο ιδρωμένο μέτωπό του.

Και αμέσως αφού χαιρέτισε τους δύο νιούς, έκανε μία στροφή προς τον πίσω δρόμο, και τράβηξε μετά αφοσιώσεως μέσα από τον κακοτράχαλο χωματόδρομο επιστρέφοντας, δύο ώρες δρόμο, για την γερασμένη του ηλικία, στο χωριό όπου με φόβο Θεού εποίμαινε ο αγαθός Λευίτης, το Κόνιαρη (τώρα Χλόη) για να στήσει και ανοίξει το βιβλίου του Τριωδίου πάνω στο ψαλτήρι.

Έπρεπε να ανοίξει το Τριώδι και στην δική του Εκκλησία, δεν το πήγαινε η συνείδησή του.

Αληθώς ευλαβείς Ιερείς του Υψίστου!

π.Διονύσιος Ταμπάκης-Ναύπλιον